13. TINA KOSI: **TO TI JE LAJF**

Najstnica Ana ima najstniško življenje – kot vsi ostali bodoči srednješolci.
S starši sicer nima odnosa, kakršnega bi si želela, se pa zaplete v razmerje z vrstnikom in zanosi.
Zgodba se dogaja v sodobnem času, v našem okolju ...

Zapisala: Maruša Mlakar Otolani

14. MATJAŽ ZUPANČIČ: **REKLAME, SEKS IN POŽRTIJA**

Nekaj reklam, veliko seksa, za sladico pa požrtija (reklamno sporočilo)

Se vam pogosto dogaja, da vam je dolgčas? Želite malo popestritve vsakdanjika?
Za vas imam odlično rešitev! Obiščite prostore oglaševalske agencije Mock-art pod strogo taktirko gospoda Mocarta. Privoščite si lahko vse; od slači kockanja do bičanja v dvoje.
Poskrbljeno bo tudi za vaše želodce s 24/7 odprtim, skrajno dostopnim bifejem strtih duš s ponudbo mesa po vašem izboru. Žrtve postrežemo dekorirane na srebrnem pladnju!
Postanite del naše krasne verige tudi vi in si rezervirajte termin še danes!

Zapisali: Kaja Kopitar in Urška Kovač

15. SIMONA HAMER: **TIK TAK**

JAZ, JAZ, JAZ.
JAZ skrbim zanj že trideset let.
JAZ bom povedala, kako moje delo poteka,
kako se začne in kako se konča, saj to vem le JAZ.
Ostalo ne obstaja in ni pomembno.
In da se nihče ne vtika v vzgojo mojega sinčka.
Najprej pometite pred svojim pragom,
potem pa mi pamet solite, če si boste še upali!

LP, Ona, ki ne zna biti sama

Zapisala: Taja Modic

16. VINKO MÖDERNDORFER: **VAJE IZ TESNOBE**

Nastopajoči: DEKLE, ŽENSKA
Prizorišče: javni prostor

V tem prizoru nastopata tako imenovano DEKLE in ŽENSKA. Dekle je komaj polnoletno, poteka njen prvi dan v službi. Ženska je te službe že sita, saj je že malce dlje v tem poslu. Avtor drame je nekoč navedel, da se tesnobnost lahko skriva za vedno nasmejanim obrazom. Vaje iz tesnobe ne zdrsnejo v repetitivnost; dramatikov občutek za detajle in obrazi tesnobe naredijo vsako vajo drugačno. Najina vaja je opis navideznega veselja dekleta in nemoči ženske v tej službi. Verjetno se sprašujete, kakšna je ta služba. Ta služba je prostitucija.

Zapisali: DEKLE (Ksenija Toš) in ŽENSKA (Anabela Mišeljić)

Urednica: **Andreja Kopač**
Avtorice in avtorji besedil in fotografij so dijaki in dijakinje 3. G: **Karin Ahčin, Patricija Buh, Laura Cankar, Hana Drofenik, Helena Fajfar, Veronika Francelj, Tjaša Intihar, Doroteja Juričan, Anja Keber, Kaja Kopitar, Urška Kovač, Aleš David Ljoljo, Anabela Mišeljić, Julija Mišič, Maruša Mlakar Otolani, Taja Modic, Ivana Kristina Mohar, Aljoša Nikolić, Lucija Ostan Vejrup, Liza Ramoveš, Urška Rožman, Nastja Sirk, Aljaž Skarlovnik, Tamara Šmit, Anže Testen, Ksenija Toš, Nika Vajnhandl, Anamaria Varga Okorn, Loredana Hana Vegelj, Andraž Žigart**
Oblikovanje: **Tanja Radež**
Lektorica: **Alja Cerar Mihajlović**

SREDNJA VZGOJITELJSKA ŠOLA IN GIMNAZIJA LJUBJANA,
UMETNIŠKA GIMNAZIJA, DRAMSKO-GLEDALIŠKA SMER, PREDSTAVLJA

ŠTUDIJA PRIMERA

ali delo na igralski tehniki za vzpostavitev pristnega odrskega odnosa v 16 prizorih:
Henrik Ibsen: **NORA** / Anton P. Čehov: **TRI SESTRE** / Federico García Lorca: **DOM BERNARDE ALBA** /
Tennessee Williams: **TRAMVAJ POŽELENJE** / Jean Anouilh: **ORKESTER** / Edward Albee: **KDO SE BOJI VIRGINIJE WOOLF?** /
Sarah Kane: **FEDRINA LJUBEZEN** / Sarah Kane: **PSIHOZA 4.48** / Draga Potočnjak: **ZA NAŠE MLADE DAME** / Tina Kosi: **TO TI JE LAJF** /
Matjaž Zupančič: **REKLAME, SEKS IN POŽRTIJA** / Simona Hamer: **TIK TAK** / Vinko Möderndorfer: **VAJE IZ TESNOBE**

Mentorsko vodstvo in odrski prostor: **Barbara Krajnc Avdić**
Mentorica za video: **Ana Čigon**
Mentorica za odrski govor: **Barbara Žefran**
Dramaturško svetovanje in gledališki list: **Andreja Kopač**
Kostumografija: **Urška Recer**
Oblikovanje svetlobe in tehnično vodstvo: **Marko Levičnik**
Projekcija: **Aleš Confidenti**
Izbor glasbe: **dijakinje in dijaki 3. g**
Fotografija: **Nada Žgank**
Oblikovanje tiskovin: **Tanja Radež**
Zahvala: **Nataši Zupančič, Petri Vignjevič Kovjanić, Barbari Krajnc Avdić, Alji Cerar Mihajlović**
Produkcija: **SVŠGL, ravnatelj Alojz Pluško**

Uprizarjajo dijakinje in dijaki 3. letnika umetniške gimnazije, dramsko-gledališke smeri:
Karin Ahčin, Patricija Buh, Laura Cankar, Hana Drofenik, Helena Fajfar, Veronika Francelj, Tjaša Intihar, Doroteja Juričan, Anja Keber, Kaja Kopitar, Urška Kovač, Aleš David Ljoljo, Anabela Mišeljić, Julija Mišič, Maruša Mlakar Otolani, Taja Modic, Ivana Kristina Mohar, Aljoša Nikolić, Lucija Ostan Vejrup, Liza Ramoveš, Urška Rožman, Nastja Sirk, Aljaž Skarlovnik, Tamara Šmit, Anže Testen, Ksenija Toš, Nika Vajnhandl, Anamaria Varga Okorn, Loredana Hana Vegelj, Andraž Žigart

Plesni in gledališki center PGC,
Kardeljeva ploščad 28a, Ljubljana
Premiera: **sreda, 10. maja 2017, ob 19.00**
Ponovitev: **petek, 12. maja, ob 18.00**

PRIMER: **ŠTUDIJA PRIMERA**

Letošnje delo je bilo intenzivno usmerjeno v ustvarjanje odrskega odnosa, ki naj bo resničen in verjeten. Že na začetku šolskega leta, ko smo na strokovni ekskurzij imeli priložnost dva dni delati z enim od največjih strokovnjakov gledališkega področja, smo se »na glavo« pognali v neznano morje predsodkov, strahov, jeze, strasti, (ne)razumevanja, (ne) sprejemanja, ljubezni, zavračanj, stališč ... odnosov ... lastnih ... prijateljevih ... od »nekoga drugega«. Odprto. Iskreno. Silno. Kasneje, v delavnicah, pa seveda tehnično.
Da na odru vzpostaviš pristen odnos, ki v življenju poteka spontano, je potrebno točno vedeti, kdo si, v katerem času in prostoru si, kaj hočeš doseči, zakaj in s kom hočeš to doseči. Nato pa še, kar je najzahtevnejše, kako to izraziti; s katerimi igralskimi orodji. Zato letos nismo delali »predstave«, ni nas zanimal koncept, niti ideja sporočilnosti. Kronološko smo nanizali prizore od realizma do sodobne dramatike, kar pa se je izkazalo kot izredno zanimivo. Še posebej zato, ker sem izbrala veliko »ženskih« besedil (zaradi večjega števila deklet v razredu), ki pa so v dramatiki zelo redka. Ženske v dramatiki se največkrat pogovarjajo o ali ukvarjajo s svojim možem, ljubimcem ali otrokom, zelo redko same s sabo, medtem ko vsebujejo moške vloge cel spekter odnosov. Iskala sem ženske vloge, ki niso samo »vzporedne«, in menim, da mi je v večini prizorov to tudi uspelo.
Najtočnejši opis letošnje produkcije je delo na igralski tehniki za vzpostavitev pristnega odrskega odnosa. Dijakinje in dijaki, od prvega do zadnjega, so zajemali to znanje z veliko žlico. Res pohvalno.

Barbara Krajnc Avdić

1. HENRIK IBSEN: **NORA**

ŽIVLJENJE V IGRI

Nekoč je znan igralec rekel, da je igranje oseben proces,
saj doživljaš neko osebno rast skozi odkrivanje lika, ki ga uprizarjaš.
Ta izrek ne bi mogel biti bolj resničen, saj sva ravno to doživela midva.
Ko sva začela z branjem knjige, se je obema zdelo malo dolgočasno delo.
Vendar, ko sva začela uprizarjati svoj del na odru
in pred sošolci, se je vse spremenilo.
Začela sva dojemati, kaj je Ibsen želel sporočiti.
Začela sva gledati celoten prizor v čisto drugačni luči.
Priprava na vlogo je bila posebna tudi zato,
ker na lika nisva gledala več kot samo bralca oziroma gledalca.
Ampak tudi kot igralca.

Zapisala: Aleš Ljoljo in Hana Drofenik

2/3/4. ANTON PAVLOVIČ ČEHOV: **TRI SESTRE** TRIJE PRIZORI

- majhno mestece, Rusija, 19. stoletje – po tretji uri zjutraj, v mestu so ravnokar pogasili požar
- družina Prozorov (sestre Olga, Maša, Irina in brat Andrej); meščanstvo, visoko izobraženi
- pred petnajstimi leti prišli iz Moskve
- mati umrla v otroštvu, oče umrl nekaj let nazaj

OLGA: najstarejša, 32 let, učiteljica v dekliški gimnaziji, govori 4 jezike, prevzela vlogo mame
MAŠA: 27 let, nesrečno poročena, vara moža, pianistka
IRINA: najmlajša, 23 let, telegrafistka na deželni upravi, hrepeni po Moskvi, zaplete se v ljubezenski trikotnik
ANDREJ: 24 let, član deželne uprave, poročen z Natašo, usahli up družine, violinist
Andrej počasi izgublja zaupanje svojih treh sester. Nekoč velik up celotne družine je usahnil. Namesto profesor je postal član deželne uprave. Poročen je z Natašo, ki želi vzpostaviti avtoriteto v hiši, kar pa sestre vedno bolj jezi. Posledično je Andreju posvečeno vedno manj pozornosti; izgubil je še tisto malo nadzora, kolikor ga je imel. Vedno več karta.
NATAŠA: Andrejeva žena, mlada, neizobražena, predstavnica kmečkega sloja, vodi gospodinjstvo
ANFISA: pestunja, 81 let, »nadomestna mati«

TRENJA V DRUŽINI:
- sestre in Nataša; Nataša vara njihovega brata, uvaja spremembe – nestrinjanje sester
- Nataša in Olga; odpustiti Anfiso, ki je Olgi kot mama
- Andrej in sestre; zakocka hišo, brani Natašo, želi si podporo sester

Zapisali: Julija Mišič, Andraž Žigart, Helena Fajfar, Doroteja Juričan

5. FEDERICO GARCÍA LORCA: **DOM BERNARDE ALBA**

Kraj zločina: **Španija, La casa de Bernarda Alba**
Dan zločina: **19. 6. 1936**
Vzrok smrti: **samomor iz ljubezni**
Žrtev: **Adela Alba (20 let)**
Priči: **služkinja Poncia, stara mama Maria Josefa**
Osumljenci: **člani družine Alba**

Bernarda Alba (60 let): Po smrti moža zapre svoje hčerke v hišo, kjer bodo ostale zaprte (v skladu s tradicijo) naslednjih osem let. Izolacija od zunanjega sveta in pomanjkanje moške figure povzroči rast napetosti v gospodinjstvu. Ima pet hčera, starih med 20 in 40 let. Ker prihajajo iz premožne španske družine, ji je pomembno, da se hčere dobro in statusu primerno poročijo.

Angustias (40 let): Najstarejša izmed hčera, ki po smrti očeta podeduje največji del zapuščine. Zaradi tega postane privlačna snubcem. Njen zaročenec Pepe 'el Romano' (25 let) je po pričevanjih najlepši moški daleč naokoli. To povzroči ljubosumje med sestrami, saj ne morejo razumeti, kako je lahko stara in bolehna sestra prej dobila snubca kakor ostale. Po žalovanju bodo starejše in grše, kar jim zmanjšuje možnosti. Na dan zločina ni bila prisotna.

Magdalena (30 let): Najtežje prenaša smrt očeta. Uživa v vlogi žrtve, uživa v slabih odnosih, ki se formirajo v njeni družini. Poskuša vzpostaviti avtoriteto med dekleti, ampak namesto spoštovanja dobi cinizem, na katerega odgovoraja z maščevalnostjo. Na dan zločina je oprezala skozi okno.

Amelia (27 let): Izolacija od sveta je ne prizadane toliko kot ostala dekleta. Svojo uteho išče v Bogu. V materino odločitev dvomi ter se z njo ne strinja, česar nikoli ne pokaže. Uživa v informacijah, ki jih dobi od ostalih sester. Skrivaj si želi, da bi celotna hiša in vse ženske v njej zgorele. Na dan zločina je v dnevni sobi šivala.

Martirio (24 let): Najbolj ljubosumna na Adelo, s katero ima najslabši odnos. Obe sta zaljubljeni v Pepeja Romana. Ko Martirio ugotovi, da ima Adela afero z njim, se ji zaradi ljubosumja skoraj zmeša. Adeli ukrade njegovo sliko, ki jo skriva pod vzglavnikom, in se pretvarja, da ne ve, kaj se dogaja.

Adela (20 let): Najmlajša in najlepša izmed hčera. Upre se materini tiraniji in namesto žalne črne obleče zeleno obleko. Svoj upor in željo po svobodi in ljubezni plača z življenjem. Razkrije se, da ima skrivno razmerje s Pepejem Romanom. Ko izve, da se bo njen ljubi poročil z Angustias, se zlomi. V jezi vse prizna in se začne prepirati s sestrami, zanika svojo mater. Ko sliši vaško govorico, da so dekle, ki je zanosilo z nezakonskim otrokom, kamenjali do smrti, od groze onemi. Pepe ji obljubi, da bosta skupaj pobegnila. Ponoči se splazi iz hiše, Martirio ji sledi in jo poskuša ustaviti. Hrup zbudi Bernardo, ki pride in začne s pištolo streljati na Pepeja Romana. Ko Adela sliši strel, misli, da je mrtev, in se zaklene v sobo. Takrat se obesi. Izkaže se, da Romano ni mrtev, ampak da je pobegnil na svojem konju. Ob njeni smrti mati zahteva, da se ve, da je Adela umrla devica, neomadeževana.

Zapisali: Liza Ramoveš, Tamara Šmid, Urška Rožman, Loredana Hana Vegelj

6. TENNESSEE WILLIAMS: **TRAMVAJ POŽELENJE**

Pobeg. Izguba. Smrt.
Tramvaj Poželenje.
Čustveno labilna proti čustveno razdvojeni.
Nekdanja učiteljica proti bodoči mami.
Zlomljena proti zlomljivi.
Sestra proti sestri.

Blanche.
Padla ženska v podli družbi.
Sla po strasti.
Sla po alkoholu.
Sla po bližču, po odrešitvi oziroma moškemu.
Strah pred časom.
Le moški lahko popravi njen ugled.
Padla ženska.
Polomljena.
Posiljena.
Psihično bolna.
Završena.

Stella.
Le izbira.
Le odloča.
Fikcija ali realnost?
Preteklost ali prihodnost?
Sestra ali mož in otrok?
Ljubezen ali gnus?
Pazljivost ali obup?
Razdvojena.
Obupana.
Zlomljiva.

Tramvaj Poželenje ali Tramvaj Pokopališče?

Zapisali: Anja Keber, Veronika Francelj

7. JEAN ANOUILH: **ORKESTER**

L'ORCHESTRE, 1962

Kavarna Globus, prijetna glasba tretjerazrednega orkestra, vsi so oblečeni dokaj elegantno, učinek pa je precej neokusen. Zastor se dvigne. ODMOR ...

Glasbenice nadaljujejo pogovore in že se nam kažejo njihovi medsebojni odnosi, življenjske zgodbe. Navzven se zdijo brezskrbne, v sebi pa trpijo za neuresničenimi željami in tekmujejo med sabo. Čas njihove mladosti je že minil, zato so izgubile še tisti majhen košček ženske miline in gracioznosti. Samo ena glasbenica med njimi se ni mogla sprijazniti s povprečnim življenjem in nedosegljivo ljubeznijo. Kako je končala? S smrtjo. Smrtjo, ki nima učinka in jih ne more potegniti iz te bede. Tudi prijateljskih odnosov ni, saj se čutijo samo egoizem, ljubosumje, samopoveličevanje. Manjši prijateljski odnos se kaže samo med Patricijo in Pamelo, ki sta si popolnoma različni, podobni le v opravičevanju svoje krutosti. Pamela je namreč nimfomanka, ki je zapustila svojega otroka, da bi lahko živela lahkotno življenje z novimi moškimi. Misli, da je odlična mama, pozablja pa, da je naredila hudo napako ...

Zapisala: Karin Ahčin

8/9. EDWARD ALBEE: **KDO SE BOJI VIRGINIJE WOOLF?**
DVA PRIZORA

Delo Edwarda Albeeja je utopična komedija, napisana leta 1963. Marta in njen mož George živita pusto življenje v univerzitetnem naselju v Angliji. Na račun Martinega očeta, rektorja univerze, ki jima je podaril stanovanje in ki svojo »malo punčko Marto« preživlja, se lahko ovijeta v tančico in si z igricami ter poniževanjem poživita dolgočasno življenje na univerzi. Tančico pa z nočnim obiskom pretrgata Nick in Honey.
V produkciji *Študija Primera* sta predstavljena dva prizora.

Prvi prizor se začne s poznim obiskom Nicka in Honey. Tako se začnejo vse igrice, ki jih Marta in George rada igrata, ob čemer vidimo le delčke pravega odnosa med njima. Sramotenje, zbadanje in psihološke igrice Marte in Georgea so vodilo dramske napetosti. Ob tem ustvarjata neprijetno, celo strupeno ozračje za vsakogar, ki stopi med njiju. Nick in Honey sta današnji žrtvi večera. Profesor biologije in njegova plaha soproga sta, že ko sta prestopila prag, prejela Martin pozdrav: »Jebi se.« Večer se iz skromnega pogovora o sliki in o tem, kako sta se George in Marta spoznala, preobrazi v pravo zabavo, ki te popelje na divjo vožnjo smrti. George in Marta poskušata streti drug drugega z različnimi zgodbicami, medtem ko Honey veliko pije, Nick pa se skuša vsemu dogajanju izogniti ...

Drugi prizor se začne, ko sta Nick in Honey že dobro opita in odločena ostati. Ob Martinem in Georgevem igračkanju vsi pijejo. V kozarec pogledajo tako globoko, da se resnica, ki se skriva v vinu, prikaže na površju. Nickova žena je večkrat splavila, Marta in George imata skrivnostnega potomca in še več drugih spletk. Marta, ki je »močna« ženska, izkoristi trenutek in zapelje Nicka samo zaradi igrice, ki se jo igrata z Georgem. Nicka želi ponižati v svojega hlapčka. Nick je v tem delu drame nemočen ter globoko razklan med tem, ali naj ohrani svoj ponos ali naj pospeši razvoj kariere, saj bi dobri odnosi z Marto pomenili dobre odnose z rektorjem univerze. Izbral bo...

Drama vas bo popeljala na najboljšo in najslabšo zabavo, na kateri ste kadarkoli bili.
Ne pozabite se sprostiti in kaj popiti ter se pripraviti na vrhunec večera.

Zapisali: Laura Cankar, Aljaž Skartovnik, Aljoša Nikolić, Nastja Sirk, Tjaša Intihar

10. SARAH KANE: **FEDRINA LJUBEZEN**

Hipolit: Bolj ko ne, je neumna prasica, a po svoje vidi veselje v nečem v življenju, kar je več kot večina. Nima še kilometrine, da bi me lahko zadovoljila, a všeč mi je njena zagnanost. Tudi njeno malce ovenelo telo me ne moti, leta so jo prečistila. Ostala je le esenca Fedre. Njena esenca je ekstatična priležnica. Tako omotična zaradi ljubezni, naj se že ubije! V meni vidi absolut, ki se ga ne more prenajesti in prenagledati. Oh, Fedra, sploh te ne obtožujem tvoje sfukanosti. Le povem ti, da je življenje lažje, če resigniraš, kot sem jaz. Predaš se užitku in sprejmeš usodo.

Tezej: Po nazivu kraljica, po značaju prasica. Misliš, da ne vem, kako ga gledaš? Kako se sliniš po mojem bednem sinu in se niti ne pretvarjaš, da ti je kaj do mene, tvojega moža? Zakaj pa misliš, da me nikoli ni doma? Raje se okužim s smrtno boleznijo tuje prostitutke, kot pa da ti gledam v oči. Preziram te in preziram Hipolita in si želim, da bi oba zgnila, izginila iz mojega življenja. Ko bi vsaj enkrat našla pamet. Nato se obrne proti njeni hčerki. Občutek tvojih stegen, ki se drgnejo ob moja, mi bo za vedno ostal v spominu. Samo ne vem, zakaj si ob tem tako kričala, Strofe ljuba. Saj veš, da ti hočem samo dobro. Hočem, da uživaš. Ne oklepaj se Hipolita, jaz ti lahko ponudim veliko več. Kaj mi bo tvoja stara zjebana mati, katere svet se vrti samo okoli nje in njene otroške zatrapanosti v Hipolita, ko pa imam tebe, ki te je dovolj za oba naju! Kaj me nimaš nič rada, draga Strofe? Žal mi je samo, da sem te tako nesramno zapustil. Ampak vrnil sem se, Strofe. Vrnil sem se pote.

Hipolit: Upal sem, da bi bila kaj več kot le to, za kar si se prodajala; mlada in lepa. Razočarala si me. In niti iskrena nisi. Misliš, da boš kam pobegnila, če se ubiješ? Povem ti, da če to narediš, si še večja reva kot tvoja sanjaška mati. Strofe, povej mi, zakaj ne pustiš tega kraja za sabo, mene in Fedre, in živiš življenje, vredno skoraj ničesar, ampak vsaj več kot to, za kar se poteguješ tu? Za nesrečo in za smrt. LP.

Zapisali: Lucija Ostan Vejrup, Patricija Buh

11. SARAH KANE: **PSIHOZA 4.48**

Sarah Kane: »Ta lajf. Ta sfukan, kurčev, jeben lajf. Ta lajf, ki te ga je strah život. Za katerega niti volje nimaš več. In ti nočeš umret, pa nočeš život, pa si nekje vmes. Samo hrepeniš po tistem fenomenalnem občutku, ko nož zareže v tvojo roko, ker uživaš v tem, da raniš samega sebe – ker je fer! Ker če te drugi lahko brez občutka krivde, zakaj ne bi smel sam sebe?«

Sarah Kane: »Našla si bom hišo, se poročila in živela srečno. Tako kot živijo vsi. Ljubila bom svoje otroke in psa. Depresije ne bom poznala in ob 4.48 bom spala. Živela bom normalno. Ker sta me tako vzgojila oče in mama in sem se iz njune ločitve naučila veliko vrednot, ki jih prenašam v svoje življenje.«

Sarah Kane: »Kaj je šlo narobe? Kdaj se je lajf tako sfukal? Pojma nimam.«

Sarah Kane: »Verjetno sem zajebala sama. Popravila bom vse. Ker sem razumna in senzibilna ženska z ustaljenimi življenskimi smernicami.«

Sarah Kane: »4.48. Takrat popustijo zdravila. Tisto vino, ki sem ga spila, me ne drži več v omami. Takrat moj ljubimec spi in moja glava ne nori več. Zdi se, kot da bi se svet nehal vrteti. In takrat sedim za računalnikom in pišem. Pišem, ker hočem, da veste, zakaj se bom ubila. Ker nočem, da me odpirate in raziskujete, kaj vse se je zlomilo in poškodovalo, kaj je bil biološki vzrok smrti. Ne. Povedala vam bom. Požrla bom 100 tablet antidepresivov, 25 uspaval, 25 pomirjeval, 20 tablet za shizofrenijo, si prerezala žile in se na koncu še obesila – za ziher.«

Sarah Kane: »In tebi se ne zdi, da si bolna?«

Sarah Kane: »Kaj pa če sfukam še tebe?«

Zapisala: Nika Vajnhandl, Aljoša Nikolič

12. DRAGA POTOČNJAK: **ZA NAŠE MLADE DAME**

Nasilna nedolžnost naših mladih dam

Lahko mi rečete pošast, svinja in še kaj hujšega, pa se vam bom samo smejal. Kdo je tu pravzaprav zares kriv? Kdo je tista pošast, tista svinja? Svoja dejanja zagovarjam takole: ljudje smo pač plenilske živali. Vzamemo si, kar si želimo. Brina, moja hči, si je vzela droge, Katarina, bivša žena, alkohol. Jaz pa Brino. In ona, ona je bila sladka kot češnje. Njena nedolžnost me je vznemirjala in kmalu zatem popolnoma obnorela. Občudoval sem njeno navihanost, ko je jezikala nazaj svoji mami, ženski, ki jo je deviškost in nedolžnost že davno zapustila. Ampak človek je pameten in iznajdljiv in na srečo so vsa vrata v domači hiši odprta ... Si mislite, da sem jaz tista pošast? Katarina si ni upala povedati na tglas. Namesto da bi iskala pomoč, je bila ljubosumna, ker mi ne ugaja več. Ker sem svojo ženo v postelji zamenjal za svojo hčer. Katarina nikoli ni spregovorila besede. Rajši je prijela v roko steklenico vina in se potuhnila, kot da ne ve ničesar. Ni rešila Brine pred njenim posiljevalskim očetom. In po ločitvi sem Brino dobil zase. Začela je odraščati, a še vedno je ohranjala to svojo prelestnost, ko se je njeno dekliško telo začelo razvijati v žensko in ko so ji začele poganjati čudovite prsi. In je odrasla v žensko. Čakala je name. Samo name. Mogoče ji je bilo pa všeč. Jo je kdo od vas sploh vprašal? Nikoli ni rekla ne. Katarina je tudi molčala. Kdo je zdaj slabši starš? Zanjo skrbim že od ločitve dalje. Katarina jo vidi le ob posebnih priložnostih. Ne vzame si dneva zanjo, raje ga zapravi utopljena v alkoholu. Super mama, ne?

Zapisali: Ivana Kristina Mohar, Anamaria Varga Okokrn